

Radno mjesto – ibadet, emanet i odgovornost (Medina)

Hatib: dr. Abdulbari ibn Avad es-Subejti

11. šaban 1447. po Hidžri / 30. januar 2016.

Hvala Allahu, Koji je čitav život muslimana učinio ibadetom, Koji ga je obasuo blagodatima imana i otvorio mu vrata upute. Svjedočim da nema drugog boga osim Allaha, Jedinog, Koji nema sudruga; Njemu pripada vlast i hvala, u Njegovoj ruci je sva odluka i Njemu se vraća svaka vlast i svako upravljanje, i svjedočim da je naš prvak i vjerovjesnik Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, Njegov rob i poslanik; dostavio je poslanicu, utemeljio put izgradnje ummeta i, Allahovom dozvolom, bio predvodnik i uzor. Neka su Allahova milost, blagoslov i spas na njega, na njegovu porodicu i ashabe, sve dok ova vjera ima svoje čuvare.

Oporučujem sebi i vama bogobožnost, jer ona popravlja srca, uzdiže djela i donosi spas robovima. Uzvišeni Allah kaže: "O vjernici, bojte se Allaha onako kako se treba bojati i umirite samo kao muslimani!" (Ali Imran, 102)

Posao (služba, pozicija) je trajni i ustrajni rad. Zaposlenik u okvirima svoje službe i radnog mjesta provede znatan dio života, svakoga jutra odlazi, a svake večeri se vraća. S vremenom se posao može pretvoriti u jednoličnu naviku, u koju se uvuče dosada, a ponekad i nemar.

Posao i služba imaju poseban značaj u islamu. Kada zaposlenik napušta svoj dom sa sviješću da ide u "mihrab" ibadeta, tada se radno vrijeme pretvara u zadovoljstvo, postignuća u radost, uloženi trud postaje približavanje Allahu, a radni sati zalog nagrade.

Kroz predanost i kvalitet u radu čovjek se uzdiže na stepenima ibadeta: lijep osjećaj u grudima se povećava, volja mu se rasplamsava, daje najbolje od sebe i u ispunjavanju potreba ljudi pronalazi slast bez teškoće, jer radi za Allaha prije nego za

ljude. A ko je svjestan Allahovog nadzora u svom poslu, njegov trag u društvu biva uzdignut i njegov trud blagoslovljen.

Svaki posao, ma kako velik ili malen bio u očima ljudi, jeste cigla u građevini domovine i ummeta: daija na polju dave, učitelj u učionici, lekar u ordinaciji, inženjer u gradnji, pripadnik sigurnosnih službi na svome mjestu, administrator u svojoj ustanovi. Svi oni, i drugi pored njih, nose ulogu i izvršavaju misiju. S njima društvo napreduje i razvija se, temelji jačaju i život postaje stabilniji.

Posao (služba, pozicija) nije samo administrativni ugovor koji se ispunjava pukim fizičkim prisustvom i odlaskom u određeno vrijeme, on je emanet, obaveza, i odgovornost za koju će čovjek biti pitan na Sudnjem danu. Radno vrijeme je emanet, njegovi sati su emanet, odnosi s ljudima su emanet, njihove tajne su emanet i njihove potrebe su emanet.

Onaj ko osjeti veličinu tog emaneta i težinu te odgovornosti neće zapostavljati interese ljudi, neće odugovlačiti s pružanjem usluga, niti bespravno odgađati završavanje dogovorenih poslova. Njegova "živa" savjest i svijest o Allahovom nadzoru podstiču ga da svoj zadatak izvrši iskreno i da svakome da ono što mu pripada.

U svojoj suštini, posao (služba, pozicija) je služenje ljudima – a to je velika čast. To je, štaviše, jedno od Allahu najdražih djela. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: "Allahu su najdraži oni koji su najkorisniji ljudima." (Taberani, Bejheki)

Nagrada je veća, a djela na vagi na Sudnjem danu teža, kada njihova korist prelazi granice ličnog interesa i proširuje se na prostrano polje dobra: dok poučava mlade, učitelj gradi generacije, dok inženjer unapređuje gradnju, olakšava život, dok lekar liječi rane, oživljava nadu i ublažava bol, dok administrativni radnik olakšava poslove ljudima, skida s njih teret, policajac/vojnik na svom mjestu čuva domovinu i štiti ummet.

Svaki trenutak u kojem pomogneš čovjeku i svaki trud koji uložiš u ispunjavanje potreba ljudi jeste skriveni ibadet, koji se upisuje u tvoju knjigu djela i polaže na vagu

ahireta. Tamo se nijedno dobročinstvo ne gubi, nijedan trud ne ostaje skriven i nijedna dobrota ne biva zaboravljena.

Jedan od Allahovih nepromjenjivih zakona jeste da Allah prema čovjeku postupa onako kako se on odnosi prema ljudima. Nagrada je iste vrste kao djelo: ko olakšava ljudima, Allah će njemu olakšati; ko pomaže onome u potrebi, Allah će njemu pomoći; ko se smiluje slabom ili unesrećenom, Allah će se njemu smilovati.

Iako je konačna nagrada odgođena za ahiret, njeni "vjesnici" dolaze još na dunjaluku: smirenost u srcu, blagoslov u potomstvu i zdravlju, uspjeh u nastojanjima i lijep završetak na kraju.

Među najuočljivijim oblicima tog bereketa i najbližim svakodnevnom životu ljudi jesu halal opskrba i rast imetka. Zaposlenik (službenik) koji pazi na halal, u svome radnom vremenu, zna da je zalogaj koji donosi svojoj porodici pomiješan sa znojem iskrenosti, pa zaslužuje Allahovu zaštitu i brigu.

Kao što je rad ibadet, tako je i njegovo čuvanje od primjesa harama ili nemara upotpunjenje tog ibadeta. Time život postaje lijep, dova se prima, a zadovoljstvo se spušta i u malo prije nego u mnogo.

Nasuprot tome, onaj ko otežava ljudima otežavanjem (odugovlačenjem, blokiranjem) njihovih poslova ili grubošću u procedurama, Allah će njemu otežati. To je Allahov zakon a Njegovi zakoni ne prave izuzetke. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, učio je dovu: "Allahu, ko preuzme bilo kakvu poziciju u mom ummetu, pa im oteža, Ti njemu otežaj, a ko preuzme poziciju, pa bude blag prema njima, Ti prema njemu budi blag." (Muslim)

Ako zaposlenik osjeća da je u ibadetu, ukrasit će se strpljenjem i otvorit će svoje srce za potrebe ljudi, noseći blagost koja uljepšava i popravlja posao: osmijeh na licu, lijepu riječ, pažljivo slušanje, olakšavanje procedura i uvažavanje stanja starijih, potrebnih i onih koji se nalaze u teškoj situaciji. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: "Blagost se ne nađe ni u čemu a da to ne uljepša, i ne ukloni se ni iz čega a da to ne izobliči." (Muslim)

Zatim dolazi skromnost, koja predstavlja istinsko uzdizanje i stvarnu veličinu, koja se osjeti u srcima prije nego što se ugleda očima. Skroman zaposlenik (službenik) položaj vidi kao sredstvo služenja ljudima, a ne kao instrument uzdizanja nad njima. Ne pravi razliku između velikog i malog, niti između uglednog i običnog.

Takav je bio Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem: najuzvišenijeg položaja, a najblažeg ophođenja. Bio j na usluzi udovicama i siromasima, ispunjavao njihove potrebe i služio svima. Uzvišeni Allah kaže: "A robovi Milostivoga su oni koji po Zemlji mirno hodaju, a kada ih bestidnici oslove, odgovaraju: 'Mir vama!'" (El-Furkan, 63)

Na temelju rečenog, neka svaki zaposlenik (službenik, radnik) zna da radni život nisu dani koji prolaze pa se zaborave, već zapisana stranica i evidentiran dosje, koji će svoga vlasnika čekati na dan kada susretne Allaha. Uzvišeni Allah kaže: "Pa ko učini trun dobra, vidjet će ga." (Ez-Zilzal, 7)

Zato donosite salavat na Vjerovjesnika upute, Poslanika milosti, svjetiljku srca i svjetlo puta, onoga koga je Allah uzvisio u Svojoj blizini i počastio među najvišim melekima, rekavši: "Allah i meleki Njegovi blagosilju Vjerovjesnika. O vjernici, blagosiljajte ga i vi i šaljite mu pozdrav!" (El-Ahzab, 56)

